

GÖĞSÜMÜZDEKİ MADALYA

Uyusun da büyüsün ninni, tıpış tıpış yürüsün ninni... Fatma Hatun Mehmet'ini ninnilerle uyuttu, ak sütüyle büyüttü, gözünün nuru evladını esirgesin diye Hakk'a dualar etti. Gözler görmeden önce yüreklerin gördüğü bu kınalı kuzu, ata yurdunun toprağında ekin tarlasındaki başaklar gibi günden güne boy attı, kara yağız bir delikanlı oluverdi. Köyünün kuzusu, koyunu, keçisi ona emanet edildi. Mehmet bildi, içinde hiç sönmeyen bir ateş vardı... Öyle bir ateş ki yüreğine sığmaz oldu, filizlenip dal dal yeşeren, coşan vatan sevdası, türküleri oldu. Bu vatan türkülerini Mehmet'in yanık sesinden dağlar, taşlar, dereler, kurtlar, kuşlar dinledi önce.

Ana yurdun üzeri simsiyah bir tülle kaplandı, yürekler karardı... Cephelerde kan gövdeyi götürürken kadınlar, bebeler ve ihtiyarlar hariç eli silah tutan erkekler cepheye çağrıldı.

Gaye apaçık ortadaydı: Vatan işgalden ve işgalcilerden kurtarılmalıydı. Yüreği memleket sevdasıyla yanarken durur muydu hiç Mehmet? Fatma Hatun, o yıl on yedisine basmış vatanperver Mehmet'ini kınaladı, komutanına teslim etti, dualarla cepheye gönderdi.

Fatma Hatun Mehmet'i -bütün Mehmetler gibi- kanını, canını, candan öte bildiği vatanın kurtuluşu için gözünü kırpmadan feda etti, şehâdet şerbetini içti, içinde yanan vatan sevdası sonsuza kadar, sonsuzlukta onunla yaşamaya devam etti... Mehmet ve niceleri... Hürmeti hak eden hikayeleriyle, kahramanlık nişanlarıyla, şanlarıyla, şerefleriyle, tarihte eşi benzeri görülmemiş bir kurtuluş destanının sayfalarında yerini aldı.

Ve tarih yeniden yazıldı: Kurtuluş mücadelesinde Türk'ün gücü ve cesareti smanamamıştır, sınanmayacaktır!

Kurtuluş destanında vatanın her karış toprağı "Ya istiklal ya ölüm!" diyenlerin kanlarıyla şanılandı."Özgürlük ve bağımsızlık benim karakterimdir!" diyenlerin ülküsüyle düşman vatandan atıldı. "Hangi çılgın bana zincir vuracakmış, şaşarım!" vatan sevdalılarının diline marş oldu. Tüm dünya tarihine öyle şanlı, öyle yüce bir destan yazıldı ki Türk 'ün destanı işgal altındaki diğer uluslar için de bir ışık oldu. Yurtta sulh cihanda sulh! "hudutları aştı, hudutlar ötesinde de yankılandı. Bütün işgalcilere Türk ulusunun özgürlük uğruna neler yapabileceğini gösterdi. Milletçe kenetlenen Türk Ulusu Kurtuluş Savaşı'nın Başkumandanı Mustafa Kemal Paşa önderliğinde, kahraman ordumuz ve fedakâr milletimiz "İmkânsız, başaramazlar." dedikleri tüm imkânsızları mümkün kıldı, iman dolu göğsünde taşıdığı cesaretle dünyada eşi görülmemiş bir direnişe imza attı. "Mevzubahis vatansa gerisinin teferruat" olduğunu öğretti. 19 Mayıs'la başlayan bu destan 30 Ağustos'la taçlandı.

Yurt toprağı için hep beraber savaşan ve canını seve seve verenlere bu vatanın geleceği de emanet edilir, düşüncesiyle "Fikri hür vicdanı hür" madalyası olan "Cumhuriyet madalyası" tam yüz yıl önce 29 Ekim 1923'te göğsümüze takıldı. Tarihe yazılan bu büyük destan milletimin düğünü, Cumhuriyet ise bayramı oldu. Türk Milleti, Cumhuriyetin tüm değerlerini sarsılmaz bir iradeyle benimsedi. Türkiye Cumhuriyeti'nin mimarı olan Ata'sının Nutuk'unu ve Gençliğe Hitabe'sini mih gibi aklına kazıdı. Tam yüzyıldır hedefinden hiç sapmadan, Ata'sının açtığı yolda, gösterdiği hedefe doğru emin adımlarla yürüdü. "Ata'm sen rahat uyu, izindegiz Cumhuriyetin..." Tüm kalplerde, tüm dillerde söylendi.

Artık Fatma Hatunlar kınalı kuzularına bir daha ninni söyleyemedi ama yüz yıl sonra bile adları o şanlı destanı yazanların arasında yer aldı.

Ne mutlu vatani için seve seve canını verenlere! Ne mutlu4'Egemenlik kayıtsız şartsız milletindir!" diyenlere. Ne mutlu göğsündeki Cumhuriyet madalyasını şerefle taşıyanlara!.. Yüzüncü yılında sen çok yaşa, asırlarca yaşa CUMHURİYET!

Efsane Venüs TAŞTAN

100. Yılında Cumhuriyet Kompozisyon Dalında

TÜRKİYE ÜÇÜNCÜSÜ-ANKARA